

топло, той часъ те грабнува единъ студень вѣтръ, чи безъ да ся надѣвашъ дадешъ на опасна болѣсть, отъ коя то мучно ся оттарвава чловѣкъ за това тя совѣтувамъ много да ся пазиишъ отъ припролѣтна та истинка, и подъ Есениа та, зацо то припролѣтъ и подъ Есень, по много чловѣцы умиратъ, нежели зимно време и лѣтно.

Разговоръ 3-ый.

Сынъ. Защо отче мы ся называмы Болгари?

От. Отъ гдѣ ти е дошло на умъ сыне! да мя вытанъ за това име?

Сынъ. Вчера бащица мой! въ училище то една таблица дума Мати Болгарія, и зато ми дошло на умъ да тя попытамъ, ако бы да имашъ извѣстие да ми дадешъ да разумѣя, зацо срамъ ми е да попытамъ учителя.

От. Ей сынко! ты още отъ сега хвана да мудрствуванъ за бѣдното наше отечество, и Богъ да ти е на помощь.

Сынъ. Това е мое знаніе, любезный ми, отче! и кога порастя. Обаче ты сега кажи ми, зацо ся именувамы Болгари?

От. Ахъ сынко! заплакува ми сердце то, кога думашъ тая хорта.

Сынъ. Плачешъ не плачешъ, азъ незнамъ, като ми си баща, требува да ми кажиишъ.

От. Любезный ми сыне! едно време и мы и наши те праотци, бѣха славни и храбри, обаче